

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY LUBUSKIEGO

NR NK-I.4131.101.2013.AZie

z dnia 24 kwietnia 2013 r.

Rada Miejska w Skwierzynie

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność doręczonej w dniu 29 marca 2013r. uchwały Nr XXXVI/272/13 Rady Miejskiej w Skwierzynie z dnia 21 marca 2013r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Skwierzyna, w części dotyczącej zapisów § 1 pkt 1, § 2, § 3 pkt 2 i 3, § 4 pkt 2, § 5, § 6 pkt 2, Rozdziału 4 pt. "Edukacja mieszkańców" (§ 11) uchwały.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 21 marca 2013r. Rada Miejska w Skwierzynie podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Skwierzyna.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała w części zapisów wskazanych na wstępie istotnie narusza prawo tj. art. 11a ust.1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003r. Nr 106, poz. 1002 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt (ust.2). Program ten zawiera również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych kosztów (ust. 5).

Analizując przedmiotową uchwałę w zakresie wypełnienia delegacji ustawowej stwierdzić należy, że uregulowanie zawarte w § 1 pkt 1 zawiera definicje własną kotów wolno żyjących do której sformułowania rada nie została przez ustawodawcę upoważniona. Ponadto pojęcie zwierząt wolno żyjących zdefiniowane zostało w art. 4 pkt 21 ustawy o ochronie zwierząt.

Przekroczeniem upoważnienia ustawowego jest również określenie w § 2 uchwały celów programu. W pierwszym rzędzie należy wskazać, że to z przepisu upoważniającego radę do podjęcia kwestionowanej uchwały jednoznacznie wynika jakie cele winny zostać osiągnięte poprzez przyjęcie uchwały. Ponadto takie regulacje wykraczają poza upoważnienie ustawowe zawarte w art. 11a ust. 2 i 3 ustawy o ochronie zwierząt. Wskazać w tym miejscu należy, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt jest aktem o charakterze wewnętrznym skierowanym do organów gminy oraz podporządkowanych gminie podmiotów. Jak sama nazwa wskazuje, dotyczy wyłącznie przygotowania i realizacji zadania własnego gminy, jakim jest opieka nad zwierzętami bezdomnymi tj. nieposiadającymi właściciela oraz podejmowanie działań zapobiegających bezdomności. Celem programu jest ochrona zwierząt bezdomnych, a nie jak wskazano w § 2 pkt 4 uchwały zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańców.

Z kolei w przypadku § 3 pkt 2 i 3, § 4 pkt 2, § 5,raz § 6 pkt 2 uchwały Rada postanowiła, że realizatorami programu są również organizacje społeczne i pozarządowe. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt jest aktem o charakterze wewnętrznym skierowanym do organów gminy oraz podporządkowanych gminie podmiotów. Brak jest więc podstaw prawnych by w Programie jako jego realizatorów wskazywać w.w. podmioty.

Kwestie dotyczące współpracy gminy z organizacjami pozarządowymi reguluje rada gminy w uchwale w przedmiocie programu współpracy z organizacjami pozarządowymi, którego podstawa prawna została określona w art. 5a ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536 ze zm.). Z treści tego przepisu wynika wprost, że w uchwale tej określa się w zakresie współpracy z tymi organizacjami m.in. zasady współpracy (pkt 2), zakres przedmiotowy (pkt 3), formy współpracy, o których mowa w art. 5 ust. 2 (pkt 4), priorytetowe zadania publiczne (pkt 2); wysokość środków planowanych na realizację programu (pkt 8). Natomiast w art. 5 ust. 1 cytowanej ustawy prawodawca wskazał wprost, że organy administracji publicznej prowadzą działalność w sferze zadań publicznych, o której mowa w art. 4, czyli również w zakresie ochrony zwierząt, o czym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy, we współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, prowadzącymi, odpowiednio do terytorialnego zakresu działania organów administracji publicznej, działalność pożytku publicznego w zakresie odpowiadającym zadaniom tych organów.

Regulacje zawarte w Rozdziale 4 pt. "Edukacja mieszkańców" (§ 11) uchwały także nie odpowiadają wymogom stawianym przez art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt. Zdaniem organu nadzoru przepisy uchwały wprowadzające do programu kwestię edukacji mieszkańców wykraczają poza zakres pojęcia zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywania, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy. Kwestia edukowania mieszkańców nie wchodzi w zakres programu, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy, a co za tym idzie nie może być regulowana w drodze omawianego programu.

Organ nadzoru wskazuje jednocześnie, że zgodnie z art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt program zawiera również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych kosztów. Kwestionowana uchwała zawiera wyłącznie wskazanie wysokości środków finansowych, natomiast brak w nim uregulowań dotyczących sposobu wydatkowania tych środków.

Wobec powyższego należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek